

Posudek vedoucího práce na diplomovou práci LUKÁŠE VLČKA Německý novoaktivismus 1935-1938, Praha 2005, stran 132

Lukáš VLČEK se česko-německým vztahům v období první a druhé československé republiky věnoval během svého studia systematicky. Ještě než zvolil za téma své diplomové práce problematiku německého novoaktivismu v letech 1935-1938, zpracoval zdařilou seminární práci o německé menšině ve druhé republice. Téma diplomové práce proto volil s předběžnou dobrou průpravou a s vědomím, že právě otázka německého novoaktivismu ve druhé polovině třicátých let představuje pro českou historiografii aktuální výzvu. Z německé strany přece jen práce o fenoménu německého politického aktivismu v ČSR vznikla a to v podobě díla **J. Kracika**, které diplomant využíval.

Protože jsem měl možnost sledovat zrod Vlčkovy diplomové práce, musím konstatovat, že se při ztvárnění její konečné podoby dostal do „klasické studentské časové tísně“, a to zřejmě způsobilo, že úvodní rozbor stavu zpracování problematiky je jen stručný a i v seznamu použité (a prostudované) literatury neuvádí některé práce, které do něho nesporně patří. Mám tu na mysli např. biografii ministra **L. Czecha**, nebo dvě práce **E. Broklové o politické kultuře německých stran v ČSR** či její stať *o historickém obrazu Němců v politických kruzích české společnosti první republiky*. Našly by se i tituly další, včetně obsáhlého dvousvazkového *Slovníku politických stran a hnutí*, nebo **Klimkův** příslušný díl *Velkých dějin zemí Koruny české*.

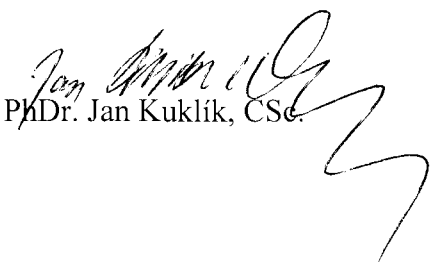
Z pramenného hlediska opřel Lukáš Vlček svou diplomovou práci především o důkladné studium relevantního soudobého německého tisku, přitom heuristickou základnu dále doplňuje o soudobou politickou publicistiku i o prameny z **Národního archívu**, kde studoval ve fondu PNV. V pramenné základně se odráží fakt, že zatím věnoval jen omezenou pozornost reakcím z české strany, přičemž právě studium **Peroutkovy Přítomnosti** ho jistě upozornilo, jak důležitý rozměr svého výkladu zatím opomíjí.

Problém reakcí českého politického tábora na vznik a politické kroky německého novoaktivismu pokládám za hlavní úkol pro diplomanta pro další práci nad tématem, v němž by pro jeho přínos, např. v rigorózní práci, měl pokračovat. Nelze říci, že by tento český pohled na německý novoaktivismus v práci absentoval úplně, ale na jeho rozvinutí zatím autorovi chyběla relevantní heuristická báze. Asi nejvíce to platí o vztahu k činnosti **W. Jaksche**, který vystřídal v čele německé sociální demokracie **L. Czecha**, jenž ovšem pro myšlenku demokratické spolupráce a soužití Čechů a Němců v ČSR vykonal nesmírně mnoho.

Vnitřní členění práce pokládám za logické, umožňuje přehlednost a určitou dynamičnost výkladu. Cenný vklad autorovy analýzy vidím v kapitole o volbách 1935 a reakcích německých agrárníků, křesťanských sociálů a sociálních demokratů na porážku v nich, z níž vyrostlo vystoupení novoaktivistů. Hodně pozornosti věnoval Lukáš Vlček situaci v německé sociální demokracii a rozboru programové platformy „*Volks socialismus*“ **W. Jaksche**. Zřejmě poslední příležitost, jak demokraticky řešit česko-německé vztahy v ČSR souvisela s dohodou z 18. února 1937, přičemž diplomant si je vědom, kde byly limity a omezení tohoto pokusu. Znovu podotýkám, že úkolem českého historika je uvést, co nedostatečného bylo vykonáno pro zdar tohoto pokusu právě z české strany. Závěrečná kapitola nazvaná „*Konec německého aktivismu*“ je hutným shrnutím problematiky, ale dosavadní historiografický pohled spíše jen doplňuje než podstatněji posouvá.

Diplomant **Lukáš Vlček** prokázal, že zvládl práci s původními prameny a kriticky i střízlivě je interpretuje. V práci při závěrečném chvatu zůstaly neopraveny některé chyby, ale celkově jde i po formální stránce o práci zdařilou, která splňuje nároky, jež jsou na práci tohoto druhu kladeny. Proto navrhuji, aby se stala předmětem obhajoby a aby byla hodnocena – podle jejího průběhu, jako práce velmi dobrá , nebo výborná.

V Praze 12. září 2006

prof. PhDr. Jan Kuklík, CSc.